

Cílem předložené práce bylo zpracování tématu výchovy a vzdělávání z kulturo logického hlediska. Tento přístup je autorkou považován za přínosný hned z několika důvodů. Umožňuje spojení poznatků různých vědních disciplin, jejichž výsledky se do souvislostí dostávají v běžné i odborné literatuře spíše výjimečně, a tím otevírá další možnosti řešení specifických problémů a bádání v dané oblasti. Dalším přínosem je začlenění tématu do lidského způsobu života, jeho vnímání jako základní charakteristiky lidstva, jednotlivých společností i jednotlivce. Zkoumáním dopadů edukace na všech těchto třech úrovních lze dospět k funkčním řešením problémů formalizovaného i individuálního předávání lidských poznatků. Vzhledem ke komplexnosti tématu jsem se soustředila na ty základní složky edukačních procesů, které mi pro přehled dané problematiky připadaly nejdůležitější. Důvodem podrobnějšího rozpracování konkrétního systému vzdělávání v ČR, bylo seznámení se s přesnou formulací mechanismů zajištění přenosu znalostí, norem chování, zvyků na ty členy společnosti, u kterých přirozená složka tohoto procesu, tedy rodina, chybí. Specifické sociokulturní regulativy v podobě právních předpisů, existence vládních, krajských i nestátních orgánů, charakter jejich činnosti i vzájemné spolupráce ukazují na míru kulturní vyspělosti státu nejen v tomto specifickém odvětví, ale i v celkovém zajištění vzdělávací soustavy.